OLSZTYŃSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 6 (9) Olsztyn, dnia 10 października 1946 r. Rok II

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRETY I ZARZĄDZENIA:

Dział urzędowy

Poz. 86

INSTRUKCJA

Ministrów Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu

z dnia 13 września 1946 r.

W sprawie rozgraniczenia kompetencji przy stosowaniu przepisów prawa przemysłowego

Wykonanie prawa przemysłowego, wprowadzonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), a obowiązującego w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) i ustawą z dnia 8 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 436), poruczone zostało Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Wobec powstania dwu oddzielnych resortów Ministerstwa Przemysłu i Ministerstwa Aprowizacji i Handlu zachodzi konieczność ściślejszego ustalenia kompetencji w powyższym zakresie każdego z tych Ministerstw.

Z tego względu zarządza się stosowanie w zakresie wykonywania administracji przemysłowej, w granicach ustalonych prawem przemysłowym zasad następujących:

1) wszystkie wytwórcze i przetwórcze przedsiębiorstwa i zakłady, bez względu na ich rodzaj (branżę), podlegają kompetencji Ministerstwa Przemysłu,

2) wszystkie handlowe przedsiębiorstwa i zakłady podlegają kompetencji Ministerstwa Aprowizacji i Handlu,

3) wszystkie przedsiębiorstwa usługowe, nie mające charakteru rzemieślniczego, podlegają Ministerstwu Aprowizacji i Handlu,

4) wszystkie rzemiosła podlegają kompetencji Ministerstwa Przemysłu,

5) przemysł koncesjonowany w zakresie art. 8 prawa przemysłowego podlega: a) w punktach 1, 3,

4, 5, 13, 14 i 15 Ministerstwu Przemysłu, b) w pozostałych punktach Ministerstwu Aprowizacji i Handlu, c) w punktach 10 skup wszelkiego rodzaju odpadków i skór surowych z wyjątkiem poubojowych, stanowiących surowiec do dalszej produkcji — podlega Ministerstwu Przemysłu, skup odpadków ubojowych podlega oddzielnemu uregulowaniu,

6) uprawnienia z art. 16 prawa przemysłowego, (zatwierdzanie projektów, urządzeń ściśle określonych zakładów przemysłowych) przysługują Ministerstwu Przemysłu,

7) przemysł okrężny pozostaje w kompetencji Ministerstwa Aprowizacji i Handlu odnośnie pkt. 1 i 2 art. 45 prawa przemysłowego, w granicach zaś art. 45 p. 3, — kompetencji Ministerstwa Przemysłu,

8) stosowanie przepisów działu IV prawa przemysłowego (targi — art. 60-68) należy do kompetencji Ministerstwa Aprowizacji i Handlu,

9) szacowanie przepisów działu V (zrzeszenia przemysłowe i ich związki), w zależności od rodzaju przedsiębiorstw w ich skład wchodzących, należy do Ministerstwa Przemysłu, bądź do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, wedle rozgraniczenia wskazanego w p. p. powyższych,

10) przepisy działu VI prawa przemysłowego stosuje się odpowiednio, jak działu V,

11) władzami przemysłowymi, w zależności od przewidzianego w niniejszej instrukcji rozgraniczenia kompetencji są:

W zakresie działalności Ministerstwa Przemysłu:

Starostowie przez referaty przemysłowe,

Wojewodowie (Zarządy Miejskie w Warszawie i Łodzi) przez Wydziały Przemysłowe,

Ministerstwo Przemysłu.

W zakresie spraw, podlegających Ministerstwu Aprowizacji i Handlu:

Starostowie przez Referaty Aprowizacji i Handlu

Wojewodowie (Zarządy Miejskie w Warszawie i Lodzi) przez Wydziały Aprowizacji i Handlu,

Ministerstwo Aprowizacji i Handlu.

Podkreśla się obowiązek i konieczneść współpracy referentów i wydziałów przemysłowych z referatami i wydziałami aprowizacji i Handlu we wszystkich zazębiających się sprawach oraz przypomina się treść art. 197 prawa przemysłowego, w myśl którego przy wykonaniu rozporządzenia o prawie przemysłowym, należałoby działać w porozumieniu z właściwymi ministrami.

W zakresie administracji handlu zastrzega się kompetencje Ministerstwa Zeglugi i Handlu Zagranicznego w sprawach należących do właściwości tego Ministerstwa, stosownie do dekretu z dnia 6 stycznia 1946 r. o utworzeniu i zakresie działania Ministerstwa Zeglugi i Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 13).

Instrukcja niniejsza odnosi się wyłącznie do stosowania przepisów prawa przemysłowego, natomiast plany produkcji, reglamentacji obrotu, nadzór, przydział surowców i t. p. sprawy oraz czynności związane z wykonaniem ustawy z dnia 3.I.1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) i dekretu z dnia 16.XII.1918 w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 67), należą do odpowiednich jednostek organizacyjnych poszczególnych Ministerstw.

W ten sposób wyżej wymienione czynności w stosunku do przedsiębiorstw przemysłu spożywczego, nie wyłączając rzemiosł spożywczych, należeć będą do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu i władz jemu podległych; takież czynności w odniesieniu do central handlowych przemysłu poza przemysłem spożywczym — do Mnisterstwa Przemysłu.

Minister Aprowizacji i Handlu

(—) Sztachelski

Minister Przemysłu

(—) H. Minc

Poz. 87

Olsztyn, 5 października 1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. 0.728/Org./46.

ROZPORZĄDZENIE

o zwalczaniu raka ziemniaczanego.

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10. V. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 301) o zwalczaniu raka ziemniaczanego i powołując się na opinię Stacji Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby Rolniczej zarządzam co następuje:

§ 1.

Wobec stwierdzenia wystąpienia raka ziemniaczanego na terenie miasta Olsztyna i konieczności ustalenia ognisk raka ziemniaczanego na terenie powiatów woj. Olsztyńskiego, zarządzam powszechne i obowiązkowe zwalczanie raka ziemniaczanego na całym obsarze woj. olsztyńskiego.

§ 2.

Wszyscy kierownicy majątków państwowych, użytkownicy i posiadacze gruntów na terenie miast, osiedli i wsi, obowiązani są do bezzwłocznego meldowania w urzędach gminnych i Powiatowych Biurach Rolnych o każdym wypadku wystąpienia, lub zachodzącej obawy wystąpienia raka ziemniaczanego na swoich gruntach.

§ 3.

W wypadku wykrycia na bulwach ziemniaczanych bryłowatych narośli o strukturze kalafiorowatej, wyrastających z oczek ziemniaka, należy bezzwłocznie przesłać porażone okazy do Stacji Ochrony Roślin celem laboratoryjnego zbadania. Do czasu orzeczeń Stacji Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby Rolniczej i wydania zarządzeń zmierzających do zlikwidowania zgłoszonego ogniska raka ziemniaczanego, zabrania się pod odpowiedzialnością karną:

sprzedawać, wywozić, odstępować, wydalać poza obręb gospodarstwa, ziemniaków porażonych lub ziemniaków wobec których zachodzić może obawa wystąpienia raka ziemniaczanego, jak również wszelkich odpadków ziemniaczanych, pochodzących z porażonych lub podejrzanych o chorobę ziemniaków oraz wszelkich roślin okopowych, nawozów naturalnych, pochodzących z gospodarstwa rolnego, na którym rak ziemniaczany wystąpił.

§ 4.

Nadzór nad tępieniem raka ziemniaczanego na terenie powiatów sprawuje Starosta Powiatowy, przy współudziale Powiatowych Biur Rolnych, Powiatowych Komitetów Ochrony Roślin, Związku Samopomocy Chłopskiej, Urzędów Ziemskich, Państwowego Przedsiębiorstwa Nieruchomości Ziemskich oraz gminnych i gromadzkich sekcji Ochrony Roślin.

§ 5.

Niestosujący się do postanowień niniejszego rozporządzenia karany będzie w trybie postępowania karno-administracyjnego, zgodnie z art. 13 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 19. XI. 1927 r. aresztem do sześciu tygodni i grzywną od 100 do 100.000 złotych lub jedną z tych kar.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 88

Olsztyn, dnia 15.IX.1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. O. 661/Osiedl./46

ZARZĄDZENIE

w sprawie przyjmowania wniosków od osadników o przyznanie prawa własności do nieruchomości ziemskich (rolnych)

Na zasadzie art. 217 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 295) i w wykonaniu zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 27 sierpnia 1946 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie przeprowadzenia czynności przygotowawczych do uregulowania prawa własności w ostdnictwie rolnym na obszarze Ziem Odzyskanych zarządzam:

§ 1.

Do złożenia wniosku o przyznanie prawa własności są obowiązane osoby:

1) które przed dniem 1.I.1945 nie miały stałego miejsca zamieszkania na obszarze Ziem Odzyskanych, a w chwili obecnej posiadają w użytkowaniu na tym obszarze jakąkolwiek nieruchomość, położoną w granicach administracyjnych gmin wiejskich, albo gospodarstwo rolne lub ogrodnicze, położone w granicach administracyjnych miast i obierają sobie stałe mejsce zameszkania na Ziemiach Odzyskanych.

Obowiązek złożenia wniosku nie dotyczy użytkowników terenów i budynków, wchodzących w skład przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych.

2) które przed dniem 1.I.1945 r. miały stałe miejsce zamieszkania na Ziemiach Odzyskanych, jeśli uzyskały obywatelstwo Państwa Polskiego i posiadają w użytkowaniu nieruchomość z kategorii wskazanej w ust. 1, nie będącą ich własnością.

§ 2.

Wnioski należy składać na formularzach ustalonego wzoru w 3-ch egzemplarzach. Cena za 3 egzemplarze wniosku wynosi 10 zł. Formularze wniosków będą do nabycia w zarządach gmin i w instytucjach podanych do wiadomości za ich pośrednictwem,

We wniosku należy podać:

a) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, miejsce zamieszkania do dnia 1.IX.1939 r., miejsce zamieszkania przed przybyciem na Ziemie Odzyskane i obecne miejsce zamieszkania;

b) obywatelstwo, zawód, wykształcenie i stan rodzinny (osoby, stanowiące z osadnikiem jedno gospodarstwo rodzinne);

c) opis majątku nieruchomego i ruchomego, położonego na terenie Ziem Odzyskanych, będącego w użytkowaniu wnioskodawcy, współmałżonka i członków rodziny wymienionych w p. b), ze wskazaniem podstawy prawnej dotychczasowego użytkowania i stanu majątku w chwili objęcia i obecnie;

d) obszar i opis majątku, którego nadanie na własność osadnik występuje.

Dane personalne wnioskodawcy i jego członków rodziny i faktyczne przebywanie na terenie miejsca zameldowania winny być poświadczone na wniosku przez Zarząd Gminy, a na żądanie uzasadnione żązkazaniem dokumentów osobistych przy składaniu wniosku.

Wniosek winien ponadto zawierać oświadczenie osadnika, że nie był karany sądownie za uchylenie się od służby wojskowej, za zbrodnię lub zbrodnię wojskową.

§ 3.

Do wniosku należy załączyć następujące dokumenty i dowody:

a) opis mienia pozostawionego poza granicami Państwa, albo orzeczenie odszkodowawcze PUR-u, (dotyczy repatriantów);

b) zaświadczenie przesiedleńcze (dotyczy przesiedleńców);

c) odpis zaświadczenia o zdemobilizowaniu i odpis zaświadczenia, stwierdzającego udział w walkach z Niemcami (dotyczy zasadniczo osadników wojskowych na terenie powiatów, przeznaczonych na osadnictwo wojskowe);

d) protokół wprowadzenia w użytkowanie nieruchomości;

e) orzeczenie Komisji Weryfikacyjnej (o ile stan posiadania był przez Komisję weryfikowany);

f) dowody, stwierdzające posiadanie majątku nieruchomego, przywiezionego lub nabytego na Ziemiach Odzyskanych, oraz inne dokumenty, z wyjątkiem dokumentów osobistych, które mogą mieć wpływ na ocenę uprawnień osadnika.

Wnioskodawcy, którzy posiadają potwierdzenie złożenia już uprzednio któregokolwiek z podanych wyżej dokumentów (dowodów) w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym, Urzędzie Ziemskim lub Starostwie , załączają do wniosku potwierdzenie złożenia.

Składający wniosek otrzymuje „Potwierdzenie złożenia wniosku o przyznanie prawa własności“ z wyszczególnieniem wszystkich dokumentów, załączonych do wniosku i z poświadczonym odpisem wniosku.

Potwierdzenie złożenia wniosku o przyznanie prawa własności będzie stanowić podstawę dla osadnika do dalszego użytkowania obiektu (gospodarstwa). Do czasu prawomocnego orzeczenia Powiatowej Komisji Osadnictwa Rolnego w przedmiocie wydania

aktu nadania, wszelkie zmiany w stanie posiadania majątku, co do którego został złożony wniosek o przyznanie prawa własności, mogą być dokonywane wyłącznie na mocy decyzji Starosty, wydanej na podstawie opinii powiatowej władzy ziemskiej i Powiatowej Komisji Osadnictwa Rolnego.

Wnioski o przyznanie prawa własności będą przyjmowane przez Komisje Wnioskowe, powołane przez Ob. Ob. Starostów, na zasadzie szczegółowej instrukcji spośród urzędników władzy powiatowej, poczynając od dnia 1 października 1946 r.

Komisje będą przyjmować wnioski na miejscu w poszczególnych gminach i gromadach w terminach, ustalonych z góry przez Ob. Ob. Starostów i podanych osadnikom do wiadomości co najmniej 2 tygodnie naprzód.

Wnioskodawcy winni składać wnioski w obecności sołtysa osobiście wraz z wykazanymi we wniosku członkami rodziny.

§ 4.

W przypadku, gdy wniosek został wypełniony niewłaściwie lub zawiera braki i niedokładności, gdy wnioskodawca nie okazał lub nie złożył wymaganych dowodów, a zwłaszcza kopii arkusza spisowego, jako dowodu zgłoszenia ruchomości do Urzędu Likwidacyjnego, Komisja zatrzymuje wniosek, nie wydając potwierdzenia złożenia wniosku i wyznacza wnioskodawcy termin najwyżej 30-dniowy na uzupełnienie wniosku lub złożenie nowego, wskazując jednocześnie miejsce swego urzędowania.

§ 5.

W wypadku podania we wniosku odpowiedzi, niezgodnych ze stanem faktycznym, osadnik zostanie pozbawiony ukrytej części majątku, stanowiącego własność poniemiecką, z zastrzeżeniem praw osób trzecich. Osadnik który w określonym terminie nie złoży wniosku o przyznanie prawa własności, traci użytkowanie gospodarstwa z samego prawa.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 89.

Olsztyn, dnia 19.IX.1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. O. 685/Org./46
Zakres działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

PISMO OKÓLNE

Przesyłając pismo okólne Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 21.VIII.1946 r. L. dz. 15048/II/5581/46 w sprawie zakresu działania tego M-wa, proszę o podanie treści jego do wiadomości podległym urzędom i pracownikom, celem stosowania się przy załatwianiu spraw, podlegających terytorialnej własności Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel**

Załącznik 1.

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1946 r.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych
Departament Administracji Publicznej
L. dz. 15048/II/3581/46
Zakres działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

PISMO OKÓLNE

(Otrzymują wszyscy Ob.Ob. Wojewodowie).

Ministerstwo Ziem Odzyskanych stwierdziło, że w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 maja 1946 r. w sprawie tymczasowego podziału administracyjnego Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 177) niektóre władze i urzędy interpretują fakt włączenia poszczególnych powiatów obszaru Ziem Odzyskanych do już istniejących województw reszty kraju, jako wyłączenie tych powiatów z zakresu działania tut. Ministerstwa.

Stanowisko to jest całkowicie błędne i sprzeczne z postanowieniami art. 2 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 295). W myśl bowiem tych przepisów Ministerstwo Ziem Odzyskanych obejmuje swoją działalnością obszary, położone na zachód i północ od granic Państwa z 1939 r. Do obszaru Ziem Odzyskanych nie wchodzi teren b. Wolnego m. Gdańska.

Rada Ministrów, rozporządzeniem z dnia 29 maja b. r. dokonała, zgodnie z art. 5 dekretu o zarządzie Ziem Odzyskanych jedynie tymczasowego podziału tych obszarów dla celów administracyjnych na województwa i powiaty, przy czym ze względów gospodarczych włączyła niektóre powiaty do już istniejących województw.

Nie zmienia to jednak w niczym terytorialnego zakresu działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych, które nadal pozostaje właściwe do załatwiania spraw, określonych szczegółowo w art. 2 ust. 2 dekretu, przy czym **wojewodowie i starostowie na obszarze Ziem Odzyskanych sprawują, w myśl art. 7, zwierzchnie kierownictwo nad wszystkimi działami zarządu państwowego.** Świadczy o tym w szczególności i ta okoliczność, że Rada Ministrów w rozporządzeniu z dnia 29 maja 1946 r. w sprawie powołania ekspozytur urzędów wojewódzkich na obszarze Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 170) zarządziła stworzenie m. in. ekspozytur w Gorzowie — dla województwa poznańskiego i w Opolu — dla województwa śląskiego na okres przejściowy, dopóki tego wymagać będą potrzeby nadzwyczajne „zarządu Ziem Odzyskanych".

Uprawnienia Ministerstwa Ziem Odzyskanych w odniesieniu do powiatów, objętych zakresem działania wymienionych ekspozytur, wynikają poza tym jasno z przepisów (§ 10, ust. 2 i § 12, ust. 1, lit. c) omawianego zarządzenia.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo prosi o pouczenie podległych władz, urzędów i instytucji oraz komunikowanie władzom i urzędom niezespolonym, że Ministerstwo Ziem Odzyskanych obejmuje nadal swoją działalnością, poza województwami: olsztyńskim, szczecińskim i wrocławskim, nadto:

1) powiaty ełcki, gołdapski i olecki w województwie białostockim,

2) powiaty: elbląski z m. Elblągiem, kwidzyński, lęborski, malborski i sztumski w województwie gdańskim,

3) wszystkie powiaty Ziemi Lubuskiej w województwie poznańskim,

4) wszystkie powiaty Śląska Opolskiego w województwie śląskim.

Minister:
w/z (—) Wł. Czajkowski
Podsekretarz Stanu

Poz. 90.

Olsztyn, dnia 10.IX. 1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. O. 626/Org./1946
Nazwy i tytuły urzędów i władz na Ziemiach Odzyskanych.

OKÓLNIK Nr. 626.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29.V.1946 r. w sprawie tymczasowego podziału administracyjnego Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 177) ustaliło nazwy jednostek administracyjno-terytorialnych na terenie Ziem Odzyskanych.

Pismem okólnym z dnia 22.VI.1946 r., L. dz. O. 327/16501/2018/Org./46 poleciłem, w związku z tym zarządzeniem, dostosować nazwy, oznaki i tytuły do nowej nomenklatury urzędowej. Pomimo tego niektóre władze administracji ogólnej oraz urzędy niezespolone używają nadal dawnych tytułów („Pełnomocnik Rządu R. P.", „Urząd Woj. Mazurski", „Pow. Rastembork".

Tego rodzaju dowolności, które mogły być w krótkim czasie przejściowym tolerowane, powinny już ustać. Dlatego na polecenie Ministerstwa Ziem Odzyskanych zarządzam, aby wszystkie władze i urzędy na terenie Województwa Olsztyńskiego przestrzegały w korespondencji, napisach i oznakach zewnętrznych, wyłącznie nazw i tytułów, wynikających z powołanego wyżej rozporządzenia („Województwo Olsztyńskie", „Wojewoda Olsztyński", „Pow. Kętrzyn" i t. d.).

Na drukach z dawnymi napisami i tytułami należy umieszczać maszynowo nowe nazwy i tytuły.

Dawne pieczęcie i stemple należy w możliwie najszybszym czasie przystosować do zmienionych nazw.

Wojewoda:
(—) Dr. Z. Kobel.

Poz. 91

Olsztyn, dnia 26.IX.1946 r.

Urząd Wojewódzki Olsztyński
Wydział Wojskowy
L. dz. 901-III/Wojsk/46

Dot.: uzupełnienia obwieszczenia o ustaleniu strefy granicznej

Uzupełnia się obwieszczenie Urzędu Pełnomocnika Rządu R. P. na okręg Mazurski — z dnia 25.IV.1946 r. L. dz. 901/Wojsk/46 w następujący sposób:

Do pasa granicznego włącza się następujące gminy:

W powiecie Lidzbark - Warmiński: a) gminę Runowo, b) Piotrowiec, c) Lidzbark, d) miasto Lidzbark - Warmiński.

W powiecie reszelskim: gminę Klewno.

W powiecie Giżyckim: gminę Wydminy.

Z pasa granicznego wyłącza się natomiast:

w powiecie reszelskim — gminę Czerwonka, (dawna Biesowo).

Do ludności zamieszkałej w wyżej podanych gminach stosowane będą uprawnienia WOP i ograniczenia wyszczególnione w ogłoszeniu Pełnomocnika Rządu RP. z dnia 9.IV.1946 L. dz. 504/Wojsk/46, a dotyczące pasa granicznego (Mazurski Dziennik Pełnomocnika Rządu RP. Nr. 5 ex 1946, poz. 29).

Uprawnienia te i ograniczenia nie dotyczą obecnie mieszkańców gminy Czerwonka (dawna Biesowo) pow. reszelskiego.

Za Wojewodę
(—) J. Szyrmer kpt. dypl.
Naczelnik Wydziału Wojskowego.

Poz. 92.

Urząd Wojewódzki Olsztyński.
Wydz. Społeczno-Polityczny
L. dz. 2331/Sp/30458/46

Dot.: przekraczania granicy Państwa.

Do Ob. Ob.
Starostów Powiatowych

Urząd Wojewódzki przesyła niniejszym okólnik Nr. 99 do wiadomości i ścisłego stosowania. Specjalną uwagę należy zwrócić na punkty: 1, 2. 3, 5, 8 i 9.

Za Wojewodę
(—) Mgr. Jeżewski W.
Naczelnik Wydziału

1 załącznik

Warszawa, 31 sierpnia 1946 r.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych
Dep. Administracji Publ.
L. dz. 14355/112368/46.
Przekraczanie granicy Państwa.

OKÓLNIK NR. 99

(Otrzymują wszyscy Ob. Ob. Wojewodowie

W rozwinięciu postanowień okólnika Nr. 15 z dn. 19.II.1946 r. L. dz. 132/I/232/46 w przedmiocie przekraczania granicy Państwa, Ministerstwo Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministerstwem Obrony Narodowej, Departament Wojsk Ochrony Pogranicza, Ministerstwem Spraw Zagranicznych, Ministerstwem Bezpieczeństwa, Generalnym Inspektoratem Rybołówstwa Morskiego i Generalnym Pełnomocnikiem Rządu dla Spraw Repatriacji ustala następujące dalsze wytyczne odnośnie ruchu granicznego i dokumentów, uprawniających do przekroczenia granicy.

1. **Granica północno - lądowa** (polsko-radziecka). Dokumentem uprawniającym do przekroczenia granicy, jest paszport zagraniczny, wystawiony przez Min. Spraw Zagranicznych. Na tym odcinku granicznym władze administracji publicznej nie wystawiają dokumentów i przepustek na przekroczenie granicy.
2. **Granica morska.** Dokumentem, uprawniającym do przekroczenia granicy, jest paszport zagraniczny, wystawiony przez Min. Spraw Zagran.

Natomiast rybacy i załogi statków rybackich, winni posiadać przepustki graniczne wystawione zgodnie z wytycznymi podanymi w pkt. 5, a w szczególności:

a) podstawa do ubiegania się o przepustkę winna być karta rybacka, wystawiona przez właściwy Morski Urząd Rybacki,

b) Ważność przepustki rozciąga się na obszar całego wybrzeża, podobnie jak ważność karty ryback.,

c) Przepustka winna być imienna, nie może być w żadnym wypadku wystawiona według nazwy kutra lub łodzi rybackiej,

d) Ewidencje rybaków prowadzi kontroler obwodu rybackiego,

e) Termin przepustek rybackich ustalono na 6 miesięcy z prawem prolongaty,

f) Niemcy mogą otrzymać przepustkę jedynie na podstawie karty rybackiej dla obcokrajowców, wydanej przez ob. ob. Wojewodów w porozumieniu z U.B.P. i Morskim Urzędem Rybackim,

g) Kutry i łodzie rybackie winny być zarejestrowane w Morskim Urzędzie Rybackim i mieć oznakę rejestracyjną, składającą się z 3-ch początkowych liter nazwy danej miejscowości oraz numer porządkowy rejestru Morskiego Urzędu Rybackiego.

3. **Granica zachodnia** (polsko - niemiecka). Dokumentem uprawniającym do przekroczenia granicy, jest paszport zagraniczny, wystawiony przez Min. Spraw Zagr. Na tym odcinku granicy przepustki graniczne do czasu definitywnego załatwienia sprawy małego ruchu granicznego, wystawiane są przez Dowódców Oddziałów WOP na wniosek władz administracji publicznej, po uprzednim zaopiniowaniu tych osób przez odnośne UBP. Na przekroczenie granicy zachodniej mogą otrzymywać przepustki jedynie osoby, działające na zlecenie i w interesie władz publicznych, jak np. pracownicy zakładów użyteczności publicznej, znajdujących się poza granicami państwa, pracownicy kolejowi, zatrudnieni przy konserwacji toru na linii, przeciętej granicą, pracownicy miejscy dla dokonania rozrachunku z elektrownią, znajdującą się poza granicą i t. p.

4. **Granica południowa** (polsko - czechosłowacka). Dokumentem uprawniajcym do przekroczenia granicy, jest paszport zagraniczny, wystawiony przez Min. Spraw Zagr. oraz przepustki graniczne, wystawiane w myśl postanowień Konwencji Polsko - Czechosłowackiej w sprawie ułatwień w małym ruchu granicznym (Dz. U. R. P. Nr. 43 z 1926 r., poz. 263), do czasu zawarcia nowej względnie znowelizowania rzeczonej Konwencji — należy stosować aż do odwołania na zasadzie wzajemności w całym przebiegu obecnej granicy polsko - czechosłowackiej.

W tym celu należy wezwać władze administracji ogólnej I instancji do ścisłego przestrzegania postanowień zawartych w przytoczonej umowie oraz w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27.VI.1927 r. (Dz. U.R.P. Nr. 32, poz. 720) i opracować dla użytku tych władz instrukcję szczegółową z uwzględnieniem punktów omawiających:

a) kto może otrzymać przepustkę (osoby zamieszkałe w odległości 15 km. od granicy i zameldowane przynajmniej od 3-ch miesięcy,

b) Rodzaj przepustek, (jednorazowe, stałe, gospodarcze,)

c) Wzór przepustki (muszą być zredagowane w języku polskim i czeskim zaopatrzone w pieczęć urzędową władzy wystawiającej, fotografię okaziciela, jak również w jego podpis, lub inny znak przyłożony własnoręcznie),

d) iż przepustka upoważnia okaziciela do przekroczenia granicy w odcinku pasa granicznego, określonym bliżej w przepustce,

e) terminy ważności wydawanych przepustek.

Do punktu d). Zainteresowani Obywatele Wojewodowie w porozumieniu z komendantami odcinków WOP i UBP i Dyrektorami Urzędów Celnych uzgodnią i ustalą tymczasowe przejścia graniczne dla małego ruchu granicznego oraz miejscowości, leżące w 15 km. pasie granicznym, których mieszkańcy mogą korzystać z przepustek w małym ruchu granicznym.

Władze administracji ogólnej nie mogą wystawiać przepustek w małym ruchu granicznym dla członków klubów sportowych w celu rozgrywania zawodów na terytorium Czechosłowacji. Zainteresowane kluby sportowe winny zwracać się do Departamentu Informacji i Prasy Ministerstwa Spraw Zagranicznych o zezwolenia na udział w zawodach za granicą oraz dokumenty.

5. Władze administracji ogólnej wystawianą przepustkę, przed jej wydaniem do rąk osoby zainteresowanej, przesyłają do miejscowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego celem zarejestrowania.

6. Dla polskich repatriantów tak wojskowych jak cywilnych, powracających z zachodu, zostały ustalone następujące Przejściowe Punkty Kontrolne Wojsk Ochrony Pogranicza: Zebrzydowicach, Międzylowie, Zgorzelice, Tuplica, Kalawsk, Kostrzyń, Szczecin i Gdańsk. Podstawą do przekraczania przez repatriantów granicy Państwa w wyżej podanych przejściowych punktach kontrolnych WOP, są dokumenty wystawione przez placówki dyplomatyczne, konsularne lub zagraniczne misje repatriacyjne RP. Repatrianci powracający pojedyńczo czy też zbiorowo do kraju są przez Przejściowe Punkty Kontrolne pod eskortą WOP kierowani do najbliższego punktu przyjęcia PUR, gdzie po skontrolowaniu otrzymują dokumenty ustalonego wzoru. Punkty przyjęcia PUR są następujące: Dziedzice, Międzylesie, Kozle, Zgorzelice, Lignica, Doroszyn, Szczecin i Gdańsk. Wszystkie inne punkty przejściowe WOP na granicy północno - lądowej, morskiej, zachodniej i południowej są zamknięte dla polskiego ruchu repatriacyjnego. Repatrianci przybywający bądź w zbiorowych transportach bądź to indywidualnie na granicę polską w innych punktach, nieprzeznaczonych dla ruchu repatriacyjnego, winni być niezwłocznie kierowani pod eskortą WOP do wyżej podanych punktów przyjęcia PUR.

7. Jedynym dokumentem, stwierdzającym tożsamość repatrianta, tak wojskowego jak i cywil-

nego i dającym mu prawo do swobodnego poruszania się i zamieszkania na terenie polskim — jest zaświadczenie tożsamości, zaopatrzone — fotografię, wydane przez jeden z poprzednio wymienionych Punktów Przyjęcia PUR. Żadne inne władze, urzędy i instytucje nie są uprawnione do wydawania dokumentów tożsamości repatrianta oraz uopważniających do swobodnego poruszania się w obrębie Państwa Polskiego.

Wyjaśnia się, iż obecnie zagraniczne misje repatriacyjne RP nie wystawiają powracającym do kraju zaświadczeń, stwierdzających ich tożsamość, lecz tylko dokumenty, uprawniające ich do przekroczenia w Przejściowych Punktach Kontrolnych granicy Państwa. Osoby, które nie wykażą się dowodem tożsamości, uzyskanym w Punkcie Przyjęcia PUR na dowód załatwienia wszystkich wymaganych formalności, **należy kierować do najbliższego Punktu Przyjęcia PUR przez Wojska Ochrony Pogranicza**, o ile zaś zatrzymanie nastąpiło **poza zasięgiem ochrony granicznej, należy kierować do najbliższego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego.**

8. Przypomina się jeszcze raz, iż do wyjazdu z granic Polski i przekroczenia granicy upoważnia obywatela polskiego wyłącznie paszport zagraniczny polski, wydany przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i zaopatrzony w wizę konsulatu tego państwa, do którego właściciel paszportu udaje się, lub przez które przejeżdża i tylko przez jeden z urzędowych punktów kontrolnych.

9. Obywatel Państwa cudzoziemskiego, opuszczający Polskę, winien posiadać paszport swego kraju względnie dokument tożsamości, wystawiony przez konsulat lub przedstawicielstwo dyplomatyczne odnośnego państwa oraz wizę wyjazdową Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Repatrianci cudzoziemscy, opuszczający Polskę, mogą przy przekraczaniu granicy legitymować się listą zbiorową, zaopatrzoną w wizę wyjazdową Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Nie dotyczy to repatriowanych z Polski obywateli niemieckich, których zbiorowa repatriacja dokonywana jest na podstawie zarządzeń szczególnych w asystencji powołanych do tego władz. Próby indywidualnego przekraczania granicy przez repatriantów niemieckich winny być udaremnione przez organy Wojsk Ochrony Pogranicza, Bezpieczeństwa Publicznego i Milicji Obywatelskiej.

10. Postanowienia niniejsze dotyczą również przedstawicieli misji repatriacyjnej, Czerwonego Krzyża, kurierów, konwojentów i t. p. Osoby te, przekraczające granicę bez odpowiednich dokumentów, winny być zatrzymane i odstawione do najbliższego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego.

Obywatele Wojewodowie zechcą niezwłocznie wydać podległym władzom stosowne zarządzenia i instrukcje.

Minister
w/z (—) **Wł. Wolski**
Podsekretarz Stanu.

Poz. 93.

Olsztyn, dnia 21 września 1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. 11/I-Insp./46
Organizacja Straży Obywatelskich.

Do wszystkich
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
Województwa Olsztyńskiego

Zgodnie z brzmieniem dekretu Rady Ministrów z dnia 1 marca b. r. o Straży Obywatelskiej na obszarze Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 10/46, poz. 71), okólnikiem z dnia 18 maja br. L: 262/Sp.-Pol., zarządziłem niezwłoczne przystąpienie do organizacji Straży Obywatelskich na terenie gmin wiejskich i miast niewydzielonych z terminem wykonania do 1 czerwca b. r. Również Wojewódzka Komenda Milicji Obywatelskiej (Wydział Służby Zewnętrznej) wydała Powiatowym Komendantom M. O. rozkaz Nr. 11 z dn. 8 maja b. r. w tejże sprawie, nakazujący ścisłą współpracę z Ob.Ob. Starostami w dziedzinie organizacji i szkolenia straży obywatelskich.

Ponieważ w toku inspekcji, zarówno inspektorów wojewódzkich, jak również odnośnych organów Wojewódzkiej Komendy M. O. ustalone zostało, że zarządzenia te, za wyjątkiem kilku powiatów, nie zostały wykonane i wprowadzone w życie, lub też realizowane są bardzo powolnie i niedbale, powodując stan rzeczy, wpływający ujemnie na ogólny stan bezpieczeństwa w skali wojewódzkiej, wzywam przeto Ob.Ob. Starostów do niezwłocznego zainteresowania się tymi zagadnieniami i przyśpieszenia prac w tym zakresie tak, aby cała akcja organizacyjna została zakończona do dnia 15 października b. r. we wszystkich gminach wiejskich i miastach niewydzielonych.

W tym celu zechcą Ob.Ob. Starostowie nawiązać ścisły kontakt z Powiatowymi Komendantami M. O. i wspólnie z nimi przystąpić do realizowania tych zadań.

O wykonaniu, z podaniem sumarycznej ilości zorganizowanych członków Straży Obywatelskiej, złożą mi Ob. Ob. Starostowie **w nieprzekraczalnym terminie do dnia 20 października b. r.** wyczerpujące sprawozdanie.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 94.

Olsztyn, dnia 6 września 1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. O.597/Org./46

ZARZĄDZENIE

w sprawie świadczeń ciężarowymi pojazdami mechanicznymi na rzecz Akcji Siewnej.

Na podstawie art. 1, pkt. 3, 2 i 57 ustawy z dnia 30.3.1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 200) nakładam w okresie od dnia 7.9.1946 r. do dnia 20.10.1946 r. na posiadaczy ciężarowych pojazdów mechanicznych obowiązek świadczeń tymi pojazdami na rzecz akcji siewnej.

Nakazy świadczeń, stosownie do § 143, pkt. 5 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 1939 r. w sprawie wykonania ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 529) wydaje powiatowa władza administracji ogólnej, która może osobom, obowiązanym do świadczenia ciężarowymi pojazdami mechanicznymi (samochodami) wymienione nakazy doręczać za pośrednictwem Pełnomocnika Akcji Siewnej i Okręgowego Urzędu Samochodowego w Olsztynie.

Obowiązany do świadczenia winien dostarczyć pojazd mechaniczny wraz z kierowcą w stanie, nadającym się do natychmiastowego użytku, w czasie i miejscu, wskazanym w nakazie.

W przypadku niewykonania nakazu stosowane będą, w myśl art. 2, pkt. 3 powołanej ustawy, środki przymusowe.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. T. Koral-Krzysztof, ppłk.**
Wicewojewoda

Poz. 95.

Olsztyn, 8 sierpnia 1946

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. 476/2803/Org./46

ZARZĄDZENIE
o ruchu pojazdów mechanicznych

W związku ze wzmożoną falą wykroczeń ze strony kierowców samochodowych i użytowników pojazdów mechanicznych na terenie województwa Olsztyńskiego, a zwłaszcza na terenie m. Olsztyna i z uwagi na chaos oraz bezprawie, panujące w dziedzinie motoryzacji, które pociąga za sobą coraz częstsze ofiary w ludziach i w sprzęcie motoryzacyjnym — na podstawie art. 108 i 109 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 555) oraz art. 7 Dekretu z dnia 13. XI. 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 259) **ustalam:**

maksymalną szybkość jazdy na terenie miasta Olsztyna na 30 klm na godzinę.

Jednocześnie podaję do wiadomości, że **w wypadku:**

1) gdy kierowca prowadzący samochód jest w stanie nietrzeźwym,

2) nieprzestrzegania porządku i bezpieczeństwa ruchu na drogach publicznych:

a) zatrzymywanie się i postój pojazdu mechanicznego w miejscach po temu niedozwolonych;

b) poruszanie się i postój pojazdu mechanicznego po nieprzepisowej stronie dróg publicznych;

3) nieposiadania właściwych dokumentów (dow. rej., rozk. wyj.);

4) nieposiadania dokumentów uprawniających kierowców do prowadzenia pojazdu mechanicznego;

5) o ile stan techniczny pojazdu mechanicznego zagraża bezpośrednio bezpieczeństwu ruchu;

6) pozostawienia pojazdu mechanicznegona drogach publicznych bez zabezpieczenia;

7) utrzymywania znaków rejestracyjnych pojazdu mechanicznego w nieprzepisowym stanie;

8) posiadania nieprzepisowej instalacji oświetleniowej pojazdu mechanicznego;

9) poruszania się pojazdu mechanicznego po drogach publicznych bez oświetlenia zewnętrznego w czasie po temu zakazanym;

10) nieprzepisowego przewożenia osób w pojeździe mechanicznym:

a) przewożenie 3-ch osób w kabinie kierowcy;

b) przewożenie nadmiernej ilości osób;

c) przewożenie osób na błotnikach i stopniach pojazdu mechanicznego.

Winni wyszczególnionych wyżej przekroczeń kierowcy samochodowi karani będą grzywną w trybie doraźnym do zł 100.—, a nadto pozbawieni być mogą prawa jazdy na okres od jednego tygodnia do jednego roku.

Wojewoda:
(—) **Mgr. T. Koral-Krzysztof ppłk.**
Wicewojewoda

Poz. 96.

Olsztyn dnia 20 września 1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. O.691/3307/Org./46

Zabezpieczenie ksiąg gruntowych

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna.

PISMO OKÓLNE

Przesyłając do wiadomości odpis pisma Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 2.IX.1946 r. L. dz. O-A. 10119/46 w sprawie wyżej powołanej, polecam niezwłocznie nakazać dokonanie na podległym sobie terenie poszukiwań, celem zebrania i zabezpieczenia ksiąg gruntowych, map, planów i innych operatów katastralnych.

Przypominam, że już pismem okólnym z dnia 31.I. 1946 r. L. dz. 43/Org./46 Ob.Ob. Starostowie zlecone mieli czynienie poszukiwań w tym kierunku oraz rozpisanie ankiety do wszystkich urzędów i zakładów, a także osób prywatnych, które z tytułu swej czynności mogą posiadać wspomniane wyżej materiały lub informacje, gdzie one znajdują się.

W razie ujawnienia jakichkolwiek akt sądowych, a w szczególności akt gruntowych, należy zabezpieczyć je w budynku Starostwa, powiadamiając jednocześnie o tym najbliższą terytorialnie władzę sądową oraz Urząd Wojewódzki. Księgi gruntów mają podstawowe znaczenie przy regulacji hipotecznej tytułów własności, dlatego dołożyć należy wszelkich starań, ażeby uratować od zniszczenia ocalałe jeszcze akta gruntów.

Proszę Obywateli o powiadomienie mnie o wydanych zarządzeniach.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 97

Olsztyn, dnia 14 września 1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. O.628/2886/Org./46
Dot.: utrzymania czystości i porządku w miastach i osiedlach.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna.

Dbałość o estetyczny wygląd miast i osiedli w województwie Olsztyńskim, tak bardzo zniszczonym przez działania wojenne, utrzymanie ich w czystości i porządku, jest jednym z ważnych zadań i obowiązków władz administracyjnych i samorządowych.

Niejednokrotnie w swoich odezwach i zarządzeniach zwracałem na to uwagę Ob.Ob. Starostów, gdyż, jak miałem możność zauważyć, powołane czynniki nie wskazują stałych i konsekwentnych starań w kierunku utrzymania czystości i porządku w miastach.

Ostatnio w zarządzeniu z dnia 14.VIII.46 r., L. dz. O.505/2886/Org./46, poleciłem jak najszybsze uporządkowanie osiedli, usunięcie gruzów z ulic, nie dopuszczanie do oszpecania budynków różnorodnymi, przeważnie zabrudzonymi i już nieaktualnymi afiszami, usunięcie zbyt często jeszcze widniejących napisów niemieckich na budynkach, nawet państwowych.

Ażeby zapewnić współdziałanie czynnika społecznego zaleciłem powołać po miastach komisje obywatelskie, których zadaniem byłoby czuwanie wespół z władzami administracyjnymi nad utrzymaniem czystego i higienicznego stanu naszych osiedli.

Dotychczas kilka tylko urzędów nadesłało sprawozdanie o wykonaniu tego zarządzenia.

Przypominam, że ok. Nr. 184 z dnia 10.X.1946 r. nakazywał Ob.Ob. Starostom wydać władzom miejskim zarządzenie, aby wszelkiego rodzaju afisze i plakaty wywieszane były w miejscach publicznych tylko za zezwoleniem zarządów miejskich i wyłącznie w miejscach na ten cel przeznaczonych, aby w ten sposób przeciwdziałać niechlujnemu zanieczyszczaniu murów. Okólnik ten uprawniał do stosowania w trybie administracyjnym kar aresztu do dni 14-tu i grzywny do 500 zł. za nieprzestrzeganie postanowień zarządzenia.

Obserwacja wykazuje, że zarządzenia te nie zostały wprowadzone w życie i nikt do nich nie stosuje się i w dalszym ciągu ulice miast i miasteczek, a nawet obiekty zabytkowe, pozstające pod specjalną opieką konserwatorską, są w dalszym ciągu zanieczyszczane i oblepiane plakatami i t. p. Na tych ostatnich obiektach zabytkowych należy umieścić tabliczki, zakazujące umieszczania na nich jakichkolwiek ogłoszeń.

Dlatego ponownie wzywam Ob.Ob. Starostów i Prezydenta m. Olsztyna, aby przepisy obu wspomnianych zarządzeń jak najprędzej zostały zastosowane. Należy również zwrócić się do kierowników miejscowych urzędów, aby przestrzegali tych przepisów we własnym zakresie i dbali o estetyczny wygląd budynków, będących siedzibą ich urzędów.

Zechcą również Ob.Ob. nałożyć na burmistrzów obowiązek uporządkowania skwerów i zieleńców. W miejscach, gdzie ruiny i gruzy szpecą estetyczny wygląd otoczenia, należy osłonić je przez zasadzenie drzew i krzewów szybko odrastających. Obecną jesienną porę należy wykorzystać dla tego rodzaju prac.

Wzywam Obywateli do żywego i czynnego interesowania się sprawą czystości i estetycznego wyglądu osiedli.

Kładę na to szczególny nacisk i w razie stwierdzenia niedbalstwa w tym kierunku, będę stosował odpowiedzialność służbową.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 98

Olsztyn, dnia 30.IX.1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. O.695/3226/Org./46
Korespondencja z władzami centralnymi.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna.

Okólnikiem Nr. 76 z dnia 30.VII.1945 r. polecone było Ob.Ob. Starostom ścisłe przestrzeganie drogi służbowej w sprawach, kierowanych do władz centralnych.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych zwraca uwagę, że wbrew temu poleceniu władze administracyjne I instancji, władze samorządowe, a również i organizacje społeczne zwracają się w sprawach urzędowych bezpośrednio do władz centralnych, z pominięciem władzy II instancji. Powoduje to konieczność przesłania sprawy Urzędowi Wojewódzkiemu do zaopiniowania, co wpływa na opóźnienie załatwienia, a nawet w pewnych przypadkach prowadzi do pozostawienia sprawy bez rozpatrzenia.

Ponownie więc przypominam o obowiązku przestrzegania drogi służbowej przez wszystkie podległe mi urzędy w myśl postanowień powołanego wyżej okólnika i polecam przypomnieć o tym zarządom miast i gmin. Pouczyć również należy organizacje społeczne, aby w sprawach, należących do zakresu działania władz administracji ogólnej zwracały się do władz centralnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego.

Bezwarunkowo niedopuszczalna jest bezpośrednia korespondencja z przedstawicielstwami państw obcych. Tryb postępowania przy załatwianiu spraw urzędowych z przedstawicielstwami zagranicznymi reguluje pismo okólne Nr. 248 Urzędu Wojewódzkiego z dnia 7.XII.1945 r., L. dz. 191/508/Org./45.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 99.

Olsztyn, dnia 18 września 1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. O.642/Org./46
Przestrzeganie godzin urzędowania i obecności w biurze.

OKÓLNIK Nr. 642

Wobec obserwowanych coraz częściej faktów nieprzestrzegania przez funkcjonariuszy podwładnych mi urzędów obowiązujących godzin urzędowania,

spóźniania się, samowolnego wydalania się z biura bez wiedzy władzy przełożonej dla załatwiania prywatnych spraw, wzywam Ob.Ob. Dyrektorów Urzędów, Naczelników Wydziałów i Starostw, aby w interesie dobra służby i sprawności urzędowania przestrzegali i dopilnowali przestrzegania przez podległych im pracowników przepisów, dotyczących godzin urzędowania, które powyżej przypominam.

Z chwilą rozpoczęcia urzędowania, t. j. o godz. 8 rano, wszyscy pracownicy wpisują się na listę obecności, która powinna być o godz. 8.15 doręczona wraz z raportem dziennym do Wydziału Personalnego Urzędu (Staroście). Nieusprawiedliwione spóźnienie się do pracy należy odnotować w odpowiedniej rubryce i oznaczyć w miesięcznym zestawieniu.

Pracownik nie może wydalić się z biura w godzinach urzędowania bez uzyskania na to zezwolenia bez zezwolenia bezpośredniego przełożonego, zarówno gdy chodzi o załatwienie interesów służbowych. jak i spraw osobistych. Powrót swój powinien również zgłosić.

Nie wolno bez usprawiedliwionej przyczyny opuszczać biura przed końcem urzędowania, t. j. godz. 15-a. W godzinach urzędowania pracownicy powinni przebywać w miejscu pracy i nie odwiedzać innych biur bez istotnej potrzeby.

Punktualność i solidność w wykonywaniu przyjętych na siebie obowiązków pracy należy brać pod uwagę przy ocenie kwalifikacji służbowych pracownika. W razie karygodnego lekceważenia tych obowiązków proszę zgłaszać mi wniosek o pociągnięcie winnego do odpowiedzialności służbowej.

Ob.Ob. Naczelnik Wydziału Organizacyjnego i Inspektorzy Starostw mają obowiązek kontrolowania, czy przepisy, dotyczące godzin urzędowania są przestrzegane.

Niniejszy okólnik należy podać do wiadomości wszystkich pracowników Urzędu Wojewódzkiego i Starostw.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 100

Olsztyn, dnia 20.VIII.1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. 0,532/25371/4648/Pers./46

Uboczne zajęcia zarobkowe — kumulowanie zajęć zarobkowych przez pracowników państwowych

Do Ob. Naczelników Wydziałów
i Ob. Starostów Powiatowych

Na skutek zarządzenia ob. Prezesa Rady Ministrów Nr. 0-III 39/1 z dnia 3.7.1946 r. i postanowień art. 29 i 30 ustawy z dnia 17-go lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737) przypominam, że urzędnikowi państwowemu nie wolno przyjąć żadnej posady, ani stanowiska, ani też oddawać się poza urzędem takim zajęciom, których wykonywanie stoi w sprzeczności z jego obowiązkami służbowymi, przeszkadza mu w ścisłym wykonywaniu czynności służbowych lub może wywołać uzasadnione podejrzenie o stronniczość lub interesowność. Urzędnikowi nie wolno przyjąć zajęcia ubocznego, przynoszącego mu jakąkolwiek korzyść materialną bez zezwolenia władzy naczelnej, lub władzy przez nią upoważnionej. — Urzędnik zajmujący stanowisko kierownicze I lub II kategorji, nie może bez zezwolenia właściwej władzy naczelnej pełnić służby w okręgu, w którym znajduje się jego przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe.

Z powyższych przepisów w szczególności wynika, że:

1) wogóle niedopuszczalna jest kumulacja takich zajęć, któreby stały w sprzeczności z obowiązkami służbowymi urzędnika (funkcjonariusza), przeszkadzały mu w ścisłym wykonywaniu tych obowiązków, lub mogły podać w wątpliwość jego bezstronność i bezinteresowność;

2) kumulowanie obowiązków urzędowych z jakimikolwiek innymi zajęciami zarobkowymi jest dopuszczalne jedynie za zezwoleniem właściwej władzy naczelnej w każdym poszczególnym wypadku;

3) bez zezwolenia właściwej władzy nie wolno urzędnikowi I i II kategorii zajmującemu jakiekolwiek stanowisko kierownicze, posiadać przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe w okręgu, w którym pełni służbę t. zn. pracownik Starostwa pow. w danym powiecie, a pracownik Urzędu Wojewódzkiego na terenie danego województwa;

4) właściwą władzą do udzielania pozwoleń we wszystkich wyżej przytoczonych wypadkach jest w zasadzie władza naczelna t. j. właściwy minister.

W związku z niedostatecznym uposażeniem pracowników państwowych rozpowszechnia się zwyczaj kumulowania przez pracowników państwowych różnych zajęć zarobkowych, którym oddają się nawet w normalnych godzinach urzędowych, często bez żadnej kontroli i wiedzy władz przełożonych co może doprowadzić niekiedy do zupełnie niedopuszczalnych i drażliwych sytuacji.

Wprawdzie sytuacja obecna nie pozwala ani na zupełny zakaz kumulowania zajęć zarobkowych, ani też na czysto mechaniczne ich ograniczenia, bowiem obok wypadków rażących nadużyć, zajęcia uboczne bywają niekiedy jedynym sposobem uczciewgo podniesienia dochodów pracowników do poziomu minimum egzystencji, to jednak nie zdejmuje z pracowników państwowych obowiązku meldowania o zajęciach ubocznych i uzyskania zezwolenia właściwej władzy na ich kontynuowanie.

Celem zadośćuczynienia wymogom ustawowym zarządzam przedłożenie Wydziałowi Personalnemu w terminie do dni 14 należycie umotywowanych wniosków w formie wykazów, obejmujących przypadki istniejących już kumulacji zajęć zarobkowych przez podległych Obywatelom urzędników (funkcjonariuszów), jako też pracowników kontraktowych, ustalonych na podstawie wiarogodnych zaświadczeń, względnie osobistych oświadczeń zainteresowanych.

Proszę Obywateli o ścisłe przestrzeganie w przyszłości przepisów obowiązujących w tej mierze i niedopuszczanie do kumulowania zajęć zarobkowych przez podległych Obywatelowi urzędników (funkcjonariuszów) i pracowników kontraktowych bez uprzedniego wyjednania zgody właściwego Ministerstwa za moim pośrednictwem.

O powyższym zarządzeniu proszę zawiadomić wszystkich podległych Obywatelowi urzędników — (funkcjonariuszów) i pracowników kontraktowych z zastrzeżeniem służbowej odpowiedzialności za zaniedbywanie wyżej wskazanego obowiązku, przyjmując od każdego pisemne oświadczenie tak o nieposiadaniu, jak i posiadaniu zajęcia ubocznego, które należy dołączyć do wykazu ubocznych zajęć.

Wojewoda
(—) Mgr T. Koral Krzysztof ppłk.
Wicewojewoda.

Poz. 101

Olsztyn, dnia 19.IX. 1946 r.

Urząd Wojewódzki Olsztyński
Wydział Samorządowy
L. dz. 0662/30278/F.S.-Sam./46

Dot. postępowania podatkowego

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
jako Przewodn. Wydz. Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna

Wobec powtarzających się wypadków niezwracania uwagi przełożonych związków samorządowych (Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, burmistrzów i wójtów) na stronę formalną przy wymiarze podatków, jak naprzykład: wystawianie nakazów płatniczych nieodpowiadających ustawowym wymogom i t. p. uchybienia, Urząd Wojewódzki prosi o bezwzględne wydanie odpowiednich wskazówek i pouczeń podległemu personelowi, aby uniknąć odmowy wzgl. opóźnienia wpłat podatków należnych związkom samorządowym. Zwraca się przy tym uwagę na postanowienia dekretu z dnia 20.III.1946 r. o podatkach komunalnych i finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 128 i 129) w szczególności art. 39 pkt. 3 cytowanego wyżej dekretu, który mówi o prawie pobierania zaliczek na poczet podatku gruntowego.

Jednocześnie Urząd Wojewódzki poleca zwrócić baczną uwagę na dekrety z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27/46, poz. 174) i o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27/46, poz. 173), które zawierają przepisy formalne dotyczące spraw podatkowych, obowiązujące także i samorządy. Dla uniknięcia skarg wzgl. odwołań, podkreślam ważność przepisów art. 134, dekretu o postępowaniu podatkowym.

Pracownicy samorządowi, którym powierzono prowadzenie spraw podatkowych, obowiązani są zapoznać się dokładnie z obowiązującymi przepisami. Przełożeni związków komunalnych ponoszą odpowiedzialność służbową za ewent. brak nadzoru w tej tak ważnej i podstawowej dla samorządów sprawie.

Za Wojewodę:
(—) Br. Wiesiołowski
Naczelnik Wydz. Samorządowego.

Poz. 102

Olsztyn, dnia 18.IX. 1946 r.

Olsztyński Wojewódzki
Związek Samorządowy
Wydział Wojewódzki
L. dz. 0649/1439/S.W./46

Sieć szpitali samorządowych.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
jako Przewodn. Wydz. Powiatowych

Wydział Wojewódzki uchwalił, a Prezydium Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej zatwierdziło sieć i stan organizacyjny powiatowych szpitali samorządowych na terenie Województwa jak następuje:

1.	Bartoszyce	50 łóżek
2.	Braniewo	60 „
3.	Iławka (z siedzibą w Gorsku)	40 „
4.	Lidzbark	100 „
5.	Giżycko	100 „
6.	Morąg	150 „
7.	Nidzica	50 „
8.	Ostroda	100 „
9.	Pasłęk	60 „
10.	Pisz	60 „
11.	Kętrzyn	150 „
12.	Reszel	150 „
13.	Szczytno	150 „
14.	Susz (zsiedzibą w Suszu)	100 „
15.	Węgorzewo	50 „
16.	Mrągowo	80 „

Szpitale w Kętrzynie, Morągu, Reszlu, Szczytnie przewidywane są z oddziałami chirurgicznymi.

W związku z powyższym należy przystąpić do komisyjnego przyjmowania dotychczasowych szpitali i dostosowania ich do wyżej podanego stanu organizacyjnego.

Przewodniczący Wydz. Wojew.
w/z (—) Br. Wiesiołowski
Naczelnik Wydz. Samorząd.

Poz. 103

Olsztyn, dnia 3. X. 1946 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. 0708/3518/Adm./46

Zgłaszanie faktów urodzeń i zgonów przez kierowników leczniczych zakładów publicznych

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna

Stwiedzone zostało, że postanowienie art. 55 ust. 1 prawa o aktach stanu cywilnego z dnia 25 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272) nakładające na kierowników publicznych klinik położniczych, szpitali publicznych i innych zakładów leczniczych obowiązek zgłaszania w urzędach stanu cywilnego faktów urodzeń i zgonów, które w powołanych zakładach nastąpiły, nie jest przestrzegane.

Fakt zgonu powinien być zgłoszony we właściwym miejscowym urzędzie stanu cywilnego w ciągu godzin 24-ch od chwili stwierdzenia zgonu. Fakt urodzenia w ciągu dni 14-tu.

W związku z tym polecam Ob. Ob. Starostom poinformować kierowników wymienionych zakładów o powyższym obowiązku i przestrzec, że w wypadku niedopełnienia tego prawem nałożonego obowiązku, przekraczający powyższy przepis będzie, stosownie do art. 90 cyt. prawa, karany przez powiatowe władze administracji ogólnej grzywną, w wysokości od 20-tu do 500 zł.

Art. 52 prawa o aktach stanu cywilnego zezwala kierownikom wymienionych zakładów na dokonywanie powołanych zgłoszeń na piśmie.

Wojewoda:

(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 104.

Olsztyn, dnia 30.IX.1946 r.

Urząd Wojewódzki Olsztyński
Wydział Przemysłowy
L. dz. P.A.I/54/46

OBWIESZCZENIE

o karach za nieprzestrzeganie postanowień prawa przemysłowego.

Wobec stwierdzenia na terenie województwa olsztyńskiego licznych wypadków prowadzenia przedsiębiorstw bez jakichkolwiek uprawnień przemysłowych, osobowych czy rzeczowych (t. zw. „dziki przemysł" i „dzikie rzemiosło") jak również — prowadzenia przedsiębiorstw, posiadających uprawnienia przemysłowe z naruszeniem przepisów prawa przemysłowego, — podaję do publicznej wiadomości, iż winni niestosowania się do postanowień prawa przemysłowego t. j. Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu znowelizowanym przez późniejsze ustawy, oraz przepisów wydanych w wykonaniu tego rozporządzenia, będą karani w drodze administracyjnej zgodnie z art. 162 prawa przemysłowego oraz postanowieniami dekretu o podwyższeniu grzywien i kar pieniężnych, kar porządkowych, oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56/45, poz. 312):

1) Upomnieniem,
2) Mandatami doraźnymi do 100 zł.,
3) Grzywną do 10.000 zł.,
4) Aresztem do 14-tu dni,
5) Odebraniem koncesji lub licencji na określony czas lub na zawsze.

W szczególności kary te grożą za:

1. Prowadzenie przedsiębiorstwa bez uzyskania uprawnienia przemysłowego (potwierdzenie zgłoszenia, koncesji, licencji na przemysł okrężny, względnie karty rzemieślniczej).

2. Prowadzenie przedsiębiorstwa bez uprzedniego zatwierdzenia projektu urządzenia dla zakładów wymagających takiego zatwierdzenia w myśl art. art. 14 i 16 prawa przemysłowego.

3. Niestosowanie się do przepsów o kotłach parowych (pozwoleń na ustawienie kotłów parowych).

4. Naruszenie przepisów, odnoszących się do rzeczoznawców (niezachowanie tajemnicy rozprawy komisyjnej przy zatwierdzaniu projektów urządzeń).

5. Prowadzenie przedsiębiorstwa bez oznaczenia na zewnątrz przedsiębiorstwa w sposób właściwy i zgodny ze zgłoszeniem przemysłowym (imię i nazwisko lub firma oraz rodzaj prowadzonego przedsiębiorstwa).

6. Prowadzenie przedsiębiorstwa przemysłowego przez osoby prawne bez ustanowienia i zgłoszenia zastępcy, posiadającego ustawowe warunki prowadzenia przemysłu, względnie dzierżawcy (o ile przedsiębiorstwo zostało wydzierżawione).

7. Wykonywanie rzemiosła przez osoby prawne, w skład zarządu których nie wchodzą rzemieślnicy, posiadający uzdolnienia zawodowe do samoistnego prowadzenia rzemiosła.

8. Niezawiadomienie władz przemysłowych I-szej instancji o zaniechaniu prowadzenia przemysłu, jak również o zmianie lokalu przedsiębiorstwa.

9. Niezawiadomienie właściwych władz (I inst. przem.) o utworzeniu filii przedsiębiorstwa.

10. Niezawiadomienie przez przemysłowca właściwych władz I instancji przem. o ustanowieniu zastępcy na prowadzenie przedsiębiorstwa jak również o wydzierżawieniu przedsiębiorstwa.

11. Niezgłoszenie władzy przemysłowej I instancji osób (wdowa, małoletni), na rachunek których ma być wykonywane przedsiębiorstwo po śmierci przemysłowca.

12. Trzymanie uczniów przemysłowych i rzemieślniczych bez zawierania z nimi umów o naukę.

13. Przekroczenie postanowień art. 148 prawa przemysłowego, to jest przyjmowanie przez przemysłowca względnie rzemieślnika uczniów w liczbie większej, aniżeli odpowiadająca wielkości lub sposobowi prowadzenia przedsiębiorstwa.

14. Bezpłatne zatrudnianie uczniów oraz przyjmowanie wynagrodzenia za naukę.

15. Trzymanie uczniów przez przemysłowca lub rzemieślnika, któremu władza odebrała prawo kształcenia uczniów z powodów w ustawie przewidzianych.

Celem zabezpieczenia wykonania orzeczeń karnych oraz wstrzymania dalszego prowadzenia przemysłu bez uprawnienia albo w sposób zagrażający życiu lub zdrowiu pracowników lub innych osób, władza przemysłowa I instancji może zerządzić zajęcie towarów i narzędzi, a w niektórych wypadkach także częściowe lub całkowite wstrzymanie ruchu zakładu przemysłowego.

Za Wojewodę

(—) **Mgr. A. Kompowski**

Z-ca Naczelnika Wydz. Przem.

Dział nieurzędowy

Stacja Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby Rolniczej w Olsztynie

KOMUNIKAT

O zwalczaniu raka ziemniaczanego

Najgroźniejszą chorobą ziemniaków jest rak ziemniaczany. Chorobę powyższą powoduje grzybek atakujący w pierwszym rzędzie części podziemne rośliny t.j. bulwy ziemniaczane i łodygi podziemne. Atakuje również i części nadziemne t.j. łodygi.

Objawy powyższe obserwujemy na glebach, gdzie występuje grzybek od szeregu lat. Pamiętać musimy jednak, że choroba ta (grzybek) bytuje w ziemi.

Jak rozpoznać raka ziemniaczanego i jak go odróżnić od ziemniaków opanowanych przez inne choroby grzybkowe, lub bakteryjnego pochodzenia?

Ziemniaki chore na raka poznajemy po tym, że na kłębach w miejscu, gdzie są oczka, wyrastają narośla brodawkowate, za młodu podobne do małych kalafiorów, później przy silnym rozwoju mające wygląd brudnej gąbczastej masy, zajmującej nieraz całe powierzchnie bulwy.

Jak wyżej wspomniane było, narośla te wyrastają także na łodygach podziemnych zamiast bulw, a czasem nawet na pączkach liściowych, dopóki one znajdują się jeszcze pod ziemią. Po wyjściu łodygi nad ziemię ma ona na sobie zamiast liści dziwaczne mięsiste twory zielonawego koloru podobne do jarmuzu. Brodawki i guzy w początkowym okresie są koloru jasnego, w późniejszym okresie brunatnieją.

Przy bardzo silnym porażeniu z bulwy powstaje gnijąca masa wydzielająca brunatną cuchnącą ciecz.

W okresie letnim trudno odróżnić krzaki zdrowe od chorych, ponieważ rak nie wstrzymuje rozwoju rośliny i nać na chorych ziemniakach rozrasta się podobnie, jak na zdrowych. Dopiero skutki porażenia widoczne są podczas wykopek na ziemniakach.

Zarażenie pól następuje przez wysadzenie ziemniaków porażonych rakiem ziemniaczanym, jak również bardzo łatwo można zakazić pola przez przeniesienie grzybka na butach, kopytach końskich i workach podczas prac w czasie wykopek. Przerzuty raka ziemniaczanego z jednej wsi na drugą, z gminy na gminę, a nawet z jednego województwa na drugie następuje przez przewożenie ziemniaków z terenów zakażonych łącznie z częścią ziemi znajdującej się na ziemniakach na tereny nieopanowane rakiem.

Ziemniaki, które wyrosły na ziemi zakażonej rakiem ziemniaczanym, mimo swego zdrowego wyglądu nie nadają się do sadzenia, ponieważ w przylegających grudkach ziemi, jak też i pyle ziemnym znajdują się wewnątrz zarazki grzybka, który skoro dostanie się do zdrowej ziemi, razem z wysadzonym ziemniakiem, momentalnie zaraża ziemię i jest rozsadnikiem choroby. Przeto każdy z nas powinien nie tylko wiedzieć sam, ale pamiętać o tym by uświadamiać swe otoczenie o klęsce gospodarczej, jaką sprowadza rak ziemniaczany. Grzybek raka ziemniaczanego jest tak żywotny i odporny, że w ziemi nie tylko zimuje, lecz utrzymuje się w niej prze kilkanaście lat. A więc na ziemiach zarażonych rakiem ziemniaczanym nie wolno przez szereg lat sadzić ziemniaków, lecz wysiewać tam rośliny wieloletnie jak trawy, koniczyny i t.p.

Zachodzi pytanie, jak się uchronić od raka ziemniaczanego i co czynić w razie jego pojawienia się?

1) Nie należy sprowadzać sadzeniaków pochodzących z terenów, gdzie rak się pojawił.

2) Nie uprawiać rokrocznie ziemniaków na zarażonym gruncie.

Dobrodziejstwem byłoby wyhodowanie przez hodowców, ziemniaków rakoodpornych, dlatego też każdy z rolników winien w pierwszym rzędzie sadzić ziemniaki, które wykazują odporność przeciwko chorobie raka ziemniaczanego t.j. ziemniaki rakoodporne.

Jakie odmiany rakoodporne pod względem użytkowym i glebowym powinien mieć każdy rolnik w swoim gospodarstwie, pouczy najlepiej o tym personel Powiatowego Biura Rolnego w danym mieście.

Jakie ostrożności powinien zachować rolnik w wypadku pojawienia się raka ziemniaczango na jego terenie?

1) Ziemniaki porażone trzymać zamknięte w jednym miejscu. Na pokarm zaś i paszę powinien je używać po ugotowaniu lub uparowaniu. Nie płukać ziemniaków w wodzie bieżącej ani stojącej.

2) Wszelkie odpadki należy zlewać (zsypywać) do specjalnego dołu najmniej 1.20 — 1.50 m głębokości. Również i ziemniaki na wiosnę przebierane z kopców, a podejrzane o chorobę, zsypywać do dołu, pamiętając by zdrowych kartofli, jeśli został stwierdzony rak ziemniaczany, nie używać do sadzenia. Doły z chorymi ziemniakami przesypywać wapnem, a pole całe zwapnować.. Podczas wkopek w imię dobra kraju i własnego interesu, każdy z rolników winien zwrócić baczną uwagę na stan zdrowotny swych ziemniaków, nie ukrywając, jeżeli rak pojawił się u niego lub sąsiada, lecz natychmiast podejrzane ziemniaki o chorobę powinien dostarczyć w szczelnym opakowaniu, by nie rozpowszechniać choroby, do sołtysa, ten z kolei do gminy, a gmina dostarczy Powiatowemu Biurowi Rolnemu.

Rolnicy wojew. Olsztyńskiego w szczególności powinni pamiątać o tym, że rak z terenów Mazurskich przerzucił się na wojew. Warszawskie w roku 1936 na powiaty Mława i Przasnysz i istnieje na Mazurach od roku 1926, ale gdzie u kogo i w jakim powiecie znajduje się, brak danych.

Pierwsze ognisko raka ziemniaczanego wykryte zostało przez Stację Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby Rolniczej dnia 10.9. 1946 r. na terenie miasta Olsztyna w ogródkach działkowych.

Obywatele rolnicy i działkowicze we własnym interesie meldujcie o pojawieniu się raka ziemniaczanego i wypowiedzcie walkę tej chorobie, stosując się do wymienionych wyżej instrukcji Stacji Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby Rolniczej w myśl rozporządzenia Min. Rol. i Ref. Roln. z dnia 10. V. 39 r. Dz. Ust. R. P. Nr 47 poz. 301 o zwalczaniu raka ziemniaczanego, która brzmi: „Zarządza się powszechne i obowiązkowe zwalczanie raka ziemniaczanego".

SPIS

placówek dyplomatycznych i konsularnych państw obcych w Polsce

według stanu z 1-go czerwca 1946 r.

1. Stany Zjednoczone Ameryki Północnej (U. S. A):

a) Ambasada w Warszawie, Hotel Polonia.
b) Konsulat w Warszawie, ul. Emilii Plater 17.
c) Konsul Generalny w Gdańsku.
d) Konsul w Krakowie, Hotel Francuski.
e) Konsul w Łodzi.
f) Konsul w Poznaniu.

2. Belgia:

Poselstwo w Warszawie, Hotel Polonia.

3. Bułgaria:

Poselstwo w Warszawie, Hotel Polonia.

4. Dania:

Poselstwo w Warszawie, Hotel Polonia.

5. Finlandja:

a) Poselstwo w Warszawie, Hotel Polonia.
b) Konsulat w Gdyni.

6. Francja.

a) Ambasada w Warszawie, ul. Zakopiańska 9.
b) Konsulat w Warszawie, ul. Zakopiańska 14.
c) Konsul w Gdańsku.
d) Konsul w Gdyni.
e) Konsulat Generalny w Katowicach.
f) Konsul w Krakowie, Hotel Francuski.
g) Konsul w Poznaniu.
h) Konsulat w Szczecinie, Hotel Continental.
i) Konsulat we Wrocławiu.

7. Wielka Brytania (Anglia):

a) Ambasada w Warszawie, Hotel Polonia.
b) Konsulat w Warszawie, Hotel Polonia.
c) Konsul w Gdańsku, Hotel Morski.
d) Konsul w Katowicach, ul. Kościuszki 97.
e) Konsul w Łodzi.
f) Konsulat w Szczecinie.

8. Włochy (Italia):

a) Ambasada w Warszawie, Plac Dąbrowskiego 6.
b) Konsulat w Warszawie, Plac Dąbrowskiego 6.

9. Luksemburg (Luxembourg):

Poselstwo w Warszawie, Hotel Polonia.

10. Meksyk (Mexigue):

Poselstwo w Warszawie, Hotel Polonia.

11. Norwegia:

a) Poselstwo w Warszawie, Hotel Polonia.
b) Konsulat w Gdańsku.

12. Holandia (Pays-Bas):

a) Poselstwo w Warszawie, Hotel Polonia.
b) Konsulat w Warszawie, Hotel Polonia.

13. Rumunia:

Ambasada w Warszawie, Hotel Polonia.

14. Szwecja:

a) Poselstwo w Warszawie, ul. Bagatela 3.
b) Konsul w Gdańsku.

15. Szwajcaria:

Poselstwo w Warszawie, Hotel Polonia.

16. Czechosłowacja:

Poselstwo w Warszawie, Hotel Polonia.

17. Z. S. R. R.:

a) Ambasada w Warszawie. Al. Szucha 2/4.
b) Konsulat w Warszawie, Al. Szucha 2/4.
c) Konsulat Generalny w Gdańsku.
d) Konsulat w Krakowie.
e) Konsulat w Poznaniu.

18. Jugosławia:

Ambasada w Warszawie, ul. Aldony 18 i 19.

WYKAZ

kompetencji terytorialnej Urzędów Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

1.

Urząd Główny w Warszawie:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Warszawie,
Okręg Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Zespoły Delegacyjne Urzędu Głównego:

a) Zespół Delegacyjny w Łodzi,
z Okręgu Apelacyjnego w Warszawie:
Okręg Sądu Okręgowego w Łodzi,
Okręg Sądu Okręgowego w Piotrkowie;
b) Zespół Delegacyjny w Kielcach,
z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie:
Okręg Sądu Okręgowego w Kielcach,
Okręg Sądu Okręgowego w Radomiu;
z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:
Okręg Sądu Okręgowego w Częstochowie.

2.

Oddział w Krakowie:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Krakowie.

Zespól Delegacyjny Oddziału w Krakowie:

c) Zaspół Delegacyjny w Rzeszowie:
Okręg Sądu Okręgowego w Rzeszowie,
Okręg Sądu Okręgowego w Przemyślu,
Okrg Sądu Okręgowego w Jaśle.

3.

Oddział w Katowicach:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Katowicach,
Okręg Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu.

Zespół Delegacyjny Oddziału w Katowicach:

d) Zespół Delegacyjny we Wrocławiu:
Okręg Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu.

4.

Oddział w Poznaniu:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Poznaniu,
Okręg Sądu Apelacyjnego w Toruniu.

Zespól Delegacyjny Oddziału w Paznaniu:

e) Zespół Delegacyjny w Bydgoszczy,
Okręg Sądu Apelacyjnego w Toruniu.

5.

Oddział w Gdańsku:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Gdańsku,
Okręg Sądu Apelacyjnego w Olsztynie.

OGŁOSZENIA

Biuro Prezydialne
Mazurskiej Woj. Rady Narodowej
L. dz. 2406/46

Olsztyn, dnia 2.X.46 r.

Wykaz ławników do Sądu Specjalnego na Okręg Olsztyński

L. p. Nazwisko i imię	L. p. Nazwisko i imię
1. Adamaszek Władysław	27. Kołodziejczyk Henryk
2. Adoszewski Wacław	28. Kuźmicki Marian
3. Barut Stanisław	29. Katolik Janusz
4. Bitner Jan	30. Kalinowski Lucjan
5. Barczeki Tadeusz	31. Karybkowski Cesław
6. Brzosko Jan	32. Kleist Henryk
7. Bronikowski	33. Korwek Stanisław
8. Białobłocka Irena	34. Kurzypiński Zygmunt
9. Cwiek Stefan	35. Kolacz Stefan
10. Chwierut Zdzisław	36. Laskowski Marian
11. Chrzanowski Hilary	37. Lisowski Kazimierz
12. Deruga Bazyli	38. Murawa Feliks
13. Dudziński Edmund	39. Modliński
14. Dutkiewicz Józef	40. Muszyński Leonard
15. Ekiert Mieczysław	41. Markowski Lucjan
16. Fortyn Józef	42. Mazurkiewicz Bolesław
17. Gagatko Paweł	43. Maszyński Ignacy
18. Goździk Stanisław	44. Millo Mieczysław
19. Górnicki Zygmunt	45. Matuszewski Mieczysław
20. Grefkowicz Tomasz	46. Mergel Władysław
21. Grefkowicz Władysław	47. Monka Wacław
22. Hruszka Konstanty	48. Ostrowski Józef
23. Honke Artur	49. Pietras Leon
24. Jagusiewicz Janusz	50. Ostaszkiewicz Marian
25. Jankowski Władysław	51. Plocha Aleksander
26. Kolendo Józef	52. Paliński Leon

L. p. Nazwisko i imię	L. p. Nazwisko i imię
53 Piotrowski Stefan	69. Sarankiewicz Bolesław
54. Pławski Adam	70. Szmejkal Leon
55. Rajkiewicz Stanisław	71. Swoboda Leon
56. Rozko Teodor	72. Trzopek Jan
57. Staroń Michał	73. Tomczyk Józef
58. Szczypa Wacław	74. Tajchert Jan
59. Szczypkowski Wacław	75. Targalski Zygmunt
60. Sobiecka Kazimiera	76. Turower Jerzy
61. Skowroński	77. Wojewoda Karol
62. Staszkiewicz Stanisław	78. Woźniak Sabina
63. Sokołowski Michał	79. Wawryniewicz Anatol
64. Skowroński Jerzy	80. Wziątek Franciszek
65. Sidor Eugeniusz	81. Wiśniewski Stanisław
66. Świątek Czesław	82. Żukowski Zdzisław
67. Śliwiński Edward	83. Zimnoch Feliks
68. Sobolewski Zygmunt	84. Zieliński Witold

OGŁOSZENIA DROBNE

OGŁOSZENIE.

Unieważnia się zaginioną książkę rejestracyjną samochodu osobowego marki „Opel-Olimpia" Nr. rej. 85242, Nr. silnika 40-2935, Nr. podwozia 38-83240, wydaną przez Okręgowy Urząd Samochodowy na Urząd Pełnomocnika Rządu R. P. na Okręg Mazurski.

OGŁOSZENIE.

Niniejszym unieważnia się zagubione prawo jazdy, wydane na nazwisko Frydryk Bernard i dokumenty samochodowe wozu osobowego Nr. rejestr. A. 85521.

OGŁOSZENIE.

Niniejszym unieważnia się zagubione prawo jazdy wydane przez Urząd Wojewódzki w Poznaniu w 1934 roku, legitymację Związku Transportowców w Olsztynie oraz inne dokumenty na nazwisko Nowak Ignacy.

OGŁOSZENIE.

Państwowe Nieruchomości Ziemskie w Olsztynie unieważniają zagubioną kartę ewidencyjną samochodu „Chevrolet" Nr. 85779, wystawioną na nazwisko kierowcy Nowaka Ignacego.

Tłoczono z polecenia Wojewody Olsztyńskiego.

Adres redakcji i administracji „Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego" — Urząd Wojewódzki w Olsztynie, ul. 1-go Maja nr 1, pokój nr 47, tel. 172.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do Administracji względnie do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru wynosi 30.— zł.

Prenumerata Olsztyńskiego Dziennika Wojew. wynosi zł. 90 kwartalnie, wpłacać ją należy za pośrednictwem PKO, na konto Administracji Mazurskiego Dziennika Nr I — 1224.
Ceny ogłoszeń: Tekstowe — 1 mm wysokości przy szerokości 1 szpalty po 10 zł. — Tabelaryczne: 50% drożej. Ogłoszenia drobne 5 zł za wyraz, najmniej 100 zł.
Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczanie ogłoszeń.

Lz. 1376, 4.10.1946. Druk: Drukarnia Państwowa, Olsztyn.